An observation by the President.

Mr. President.—Before we proceed to the next item in the agenda, I would like to make an observation. It has been brought to my notice that the Hon'ble Member Mr. K. T. Mathew in the course of his speech yesterday made certain observations on the absence of the President from the Chair at the time his resolution was moved. Whatever might be the value that a particular Member attaches to his resolution or motion, so far as the Government is concerned every resolution and motion of this House is treated with the same respect and same consideration. The Government makes no difference. And so far as the representation of the point of view of the Government on the business before the House is concerned, it is not the duty of the Diwan President but it is clearly the duty of the official Members who represent the Government and the presence or absence of the President from the Chair is no indication of the importance or otherwise which the Government attaches to a resolution before the House. Hon'ble Members know perfectly well that in addition to my duties as the President, I have got my normal duties as the Head of the executive administration. And I have tried during the last two or three sessions consistent with my other duties to be present in the chamber as often and as frequently as possible, and I shall continue to do so. (Hear, hear). Let there be no misunderstanding on the point. Since there was a tinge of personal reference in the observations of Mr. K. T. Mathew, I am constrained to remark that these observations come with ill-grace from an Hon'ble Member whose absence is more noticed in this House than his presence.

The Cochin Poisons Bill.

Mr. Thomas Manjuran.—Sir, I move that the Cochin Poisons Bill be taken up and finally passed.

Mr. M. P. Cherian.—I second it.

Motion put and carried.

The Cochin Debt Conciliation Bill.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Mr. President, Sir, under Standing Order 31 I move that the Cochin Debt Conciliation Bill be read in Council.

Mr. T. K. Nayar.—I second it.

Motion put and carried.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Secretary to the Council.—The title of the Bill is "The Cochin Debt Conciliation Bill".

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—I move, Sir, that this all-important Bill be referred to a Select Committee consisting of Messrs. A. V. Moothedan, K. M. Ibrahim, C. S. Viswanatha Ayyar, T. K. Nayar, K. Kunhirama Menon, the Law Member and the mover. Since the bill is one which, from its very nature, is to operate upon various classes of His Highness' subjects, it requires consideration at the hands of a competent body which can make necessary amendments if the Bill is found wanting in any respect and if it is so seen that it is not necessary to have the Bill the Committee may drop this Bill.

Mr. T. K. Nayar.—I second it.

Mr. C. S. Viswanatha Ayyar.—I very much regret that I have to oppose the introduction of the present Bill more so as it comes from the non-Official side. It is indeed a very rare thing to oppose a non-Official Bill sitting as I do on their side but my duty to my electorate and my own conscience is absolutely clear on that point and hence I oppose the introduction of this Bill and its very principle as well. Hon'ble Members of the House will bear with me for a few minutes during which time I shall give in detail all the reasons for my opposition. I can almost anticipate the charge that I am unsympathetic to the debtors but I think I shall be able to convince the House that I am in full sympathy with them and their sad plight. A perusal of the objects and reasons of the present Bill will show that it is intended only to help the agriculturist debtors from out of this present chaos. The House will recall that in the last sittings we gave leave for the introduction of the Cochin Co-operative Land mortgage Bank Regulation with objects almost identical. When a Legislative measure is already within the hold of this Hon'ble House for a particular object I fail to see any valid reason for another measure for exactly identical objects. We have not yet known whether the previous enactment with the object of relieving the distress of the agriculturist debtors will do good to them. But I think that it will sufficiently meet the exigencies of the situation when it has all the backing of a sympathetic Government. My first objection therefore is that when the objects and reasons of the proposed legislation have been incorporated in an earlier legislation and when sufficient time has not been allowed to see the effects of the working of that legislation, no useful purpose would be served by another fresh legislation which I submit will only be superfluous.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I can anticipate the argument that in cases of doing good superfluity will not affect the good being done. It is quite true and I unhesitatingly contribute to that view. But when one Bill does not affect any class adversely while another enactment seriously affects adversely the interests of the creditor class I beg to submit it is time to look into the good that it will do. In such a case superfluity of enactments is quite unwelcome and it is on that line that I object to the introduction of this redundant and superfluous enactment.

I am aware that our State is not the only one to take up this sort of legislation. Many provinces in British India have undertaken such a legislation and the Madras Council passed such a Bill into law only last week. There I submit conditions are quite different from those of our State. I have carefully followed the discussions of the Madras Council which have convinced me of the inopportunity of having such a legislation in our State just at the present moment. Hon'ble Members will remember that the House passed the Usurious Loans Bill in the last sitting fixing a flat rate of interest for all State and penalising those who dare to contravene that provision of the Bill. So far so good; and the debtor class can have a sigh of relief at the maximum interest they will have to pay in future. In British India also there is a Usurious Loans Bill. But it is different from our Bill in that it has neither fixed the maximum rate of interest nor inserted any penal clause vesting the discretion in Civil Courts. Naturally there will be cases where exorbitant rates of interests may be levied and allowed by Courts and that depends on the temperament of the presiding judicial officers. The Debt Conciliation Bill attempts at taking away the discretion of Courts which at times is being abused. But in our State with the Usurious Loans Bill in force there need be no fear about the stipulation or payment of higher and exorbitant rates of interests. There have been cases in British India and other parts of India where the interests have amounted awfully up even twice and thrice the principal amount as was revealed in the Bhawanagar Report. So far no case has come to light in Cochin State wherein such a fearful state of things exists. In the Usurious Loans Bill we have a good enactment which stops the rapid leaps of interests and hence there is absolutely no necessity of a Conciliation Board to settle accounts when the interest charged is only moderate (Maryadha Palisa) as is usually and favouritely termed.

Dr. A. R. Menon.—What is the 'Maryadha Palisa'?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. C. S. Viswanatha Ayyar.—There is again the Land Mortgage Bank working for the uplift and relief of the agriculturist debtors. As already pointed out no complaint has been made about the inadequacy of the help given by that organisation and so long as it is there without complaints and working for the benefit of the economically depressed, there is absolutely no necessity for another Bill. In the Madras Presidency the Land Mortgage Bank has been working since 1929 and we had the Conciliation Bill only yesterday and that without any complaint from the Bank. One therefore presumes that the Bank does not find any difficulty in its working due to the absence of a Conciliation Board. If the Bank can do much towards relieving the distress of the agriculturist, I submit we shall wait sufficiently long before launching on another enactment.

After all no reasons have been given for the introduction of such a Bill. In Madras and other places the Government set up Committees to enquire into the rural indebtedness of the country and when they felt convinced that the indebtedness was abnormal and alarming and that any help by them will be within their reach they launched on fresh schemes. Diwan Bahadur T. A. Ramalingam Chettiar, the mover of the Bill, in the closing stages disclosed that the Bill after having been introduced in 1933 waited for a couple of years to enable the Government to inquire into the indebtedness of the population. The Government appointed a special officer and we had the able and masterly report of Mr. Sathianathan I. C. S. which gives an idea of the rural indebtedness and the remedies of combating them. But as far as Cochin is concerned we are all groping in the dark as to the extent of rural indebtedness. Relief measures are generally taken up after knowing the extent of the distress and our own ability to relieve it. That was so in Bhawanagar which worked quietly for months together under the direct guidance of that far-seeing statesman Sir Prabhasanker Pattani, to find out the extent of agricultural indebtedness. Here we have absolutely no idea of all these things. Even then in Bhawanagar there was a curtailment of the exorbitant rates of accummulated interest only without in the least affecting the principal amount of the creditor. The creditor not only got his principal at 16 annas in the rupee but a nominal interest also outright. In Sandur State also a legislation has been passed quite recently known as the Debt Conciliation Act. There also it was preceded by a Committee appointed under the Ruler's Proclamation. There the Usurious Loan Bill is going to follow and this conciliation Act is only a temporary affair but here we have already enacted the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Usurious Loan Bill. Things seem to be far different in the State. We shall take caution and move slowly. Let us understand the extent of agricultural indebtedness and the nature of that, before thinking of relief measures. Every enactment is a big machinery and must cost the State considerably to man it properly and hence caution must be our watchword. How many are going to be benefitted by the present enactment and how it is going to help both the creditor and the debtor are matters on which we are woefully ignorant. It is no use blindly trying to copy other places; we shall move as they move in such matters. Let an enquiry into the indebtedness of the State subjects be made and if it is not so very appalling as in other places no remedial measures will be justified. Only the other day, when our expert Member for the Land Mortgage Bank, Rao Bahadur C. Gopal Menon, was making a fine instructive speech, Hon'ble Members will remember that to a question as to the extent of indebtedness of the Cochin subjects nobody was able to give a definite answer. No, not even an approximate idea of it. Such is our colossal ignorance of a subject, for the relief of which we are forging measures. On the ground of our having no idea of the extent of indebtedness and the nature of the help we will be rendering also, I oppose this measure as being premature.

It may be put forward that the Antony Committee went deep into the question of economic depression and suggested remedies for the relief of ryots. But it has to be remembered that the Antony Committee's scope of enquiry was considerably narrowed down and they were not asked to enquire into the rural indebtedness of the people. The Committee was directed to suggest ways of giving temporary relief to the ryot in view of the then economic conditions which very seriously threatened the equilibrium of the State finances and any suggestion made then was only expected to give temporary relief as against a lasting relief. Their report with a number of minutes of dissent added to it has been conveniently shelved and there is absolutely no use of making use of that report both because of the limited scope of its enquiry and the subsequent fate it shared. In spite of the labours of the Committee the rural indebtedness is a thing still unknown to any of us.

The present Bill will be only another form of Insolvency Court only that the debtor will not be adjudicated an insolvent. It can be abused as is the present insolvency proceedings and many bogus debts will easily be created in favour of relations to the prejudice of the real and genuine creditor with obvious motives and we shall be left at the tender mercies of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Board, before which lawyers cannot appear and plead, to get back our hard-earned money. Is this House going to be a party to such a legislation which attempts to create a miniature Insolvency Court and indirectly encourages the creation of bogus debts to the lasting detriment of the genuine creditor? I hope, Sir, that the House will not lend its support to such a legislation.

The creditor class seems to be the hardest hit at all times evoking no sympathy from any quarter whatsoever. The creditor class has always stood valiantly by the side of God, crown and country at all times of need. It is they who in the frightful days of the war contributed much untold wealth for the fight to go on. Even from ancient days they have been the standing backbone of all Governments and it is they who do not get any sympathy from any one and that for no fault of theirs. You have curtailed their right of taking whatsoever interest they like for the money they advance having in view the class of people they help with their money. You have thus crippled their growth by the Usurious Loans Bill and the present enactment aims at not only taking away the interest but even cutting away a portion of the capital. For the sin of possessing some surplus money, we are asked to submit to be curtailed in our own dimensions. Has it become a crime to have surplus cash? I believe we are not living in the dreamland of Soviet Russia where the hoarding of wealth is answered by the pistol at your head. This legislation affecting the actual principal amount advanced, seems to be such a one which must be resisted with all might and at all risks. I can understand if it affects only the power to collect higher rates of interests. But it goes even far; it wants to take away money from me and give it to another. No, Sir, even worse; it makes the other man who takes money from me with the promise of return, not to pay me the money so taken and promised to be repaid. What an unholy state of affairs! God forbid such a catastrophe taking place in this State. I ask in all sincerity and earnestness, why curtail and confine within the piked walls of this Bill the inherent right of the creditor to get his full sixteen annas in the Rupee? At the conclusion of the debate on the Debt Conciliation Bill in the Madras Council, 'The Hindu' of Madras, that popular and most responsible and highly respected daily, in a sub-leader on the 6th February', 36 made the following interesting comments:— "The Bill has been attacked as unsatisfactory by both the creditor and the debtor interests. The former complain that to the extent that it imposes restrictions on freedom of contract, it must make lenders cautious and curtail credit, while the latter contend that it does not go very far in tackling

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the problem of indebtedness. The fact is, as we have stated before, it is idle to expect that legislation of this nature can wipe out debts altogether". So then we have the able pronouncement that a legislation of this type is quite unsatisfactory both to the debtor to whom it intends to cater and the creditor whom it attempts at wiping off. And it is on such an unsatisfactory legislation that we are now asked to embark almost blindfolded. Can we do that? No, Sir, a thousand times no. Again what is the net result of such a legislation? There again 'The Hindu' has tersely put it in the following words. "It establishes a fairly cheap tribunal to which debtors may appeal and secure two things—a certified statement of account from their creditors and a guarantee that from the date of the reference to the tribunal they need not pay more than a reasonable rate of interest". For achieving these two things should we blindfolded embark on this legislation? Have we not already achieved the latter for the debtor by the Usurious Loan Bill which is unique in that it provides for the maximum rate of interest and a penal clause for any infringement of that provision. If the criticism of the Hindu is true, have we not achieved one object and so why again rush through another legislation. We shall wait, take caution and move slowly. From past experience I can say without fear of contradiction that we really move slowly in all matters but quite surely do we make that move as can be seen from the Usurious Loan Bill. I appeal to the Hon'ble Members of this House to consider my objections sympathetically before deciding one way or the other. I am with you in giving relief to distressed people but let us make sure of the kind of relief and the extent of the relief we ought to make. Let us profit by the example of Madras, Sandur and Bhawanagar, understand the extent of rural indebtedness and then conjointly think of the measures to relieve that indebtedness. Let us become more practical and make sure of the grounds on which we propose to walk. Let not the Bill be introduced and then stayed for a number of months as in the case of Madras. Meanwhile we will be in a position to understand the nature of relief that the Land Mortgage Bank and the Usurious Loans Bill afford to the debtor class more particularly to the agricultural debtors. For goodness' sake do not go on forging new weapons to attack the creditor. Let him have his full capital by his side unmolested by any outside force. Let him enjoy the benefits of the Government and let the Government lend him also its protecting hand. I do not want any legislation to protect him. Only I do not want any legislation which attempts at depriving him of his full 16 annas in the rupee. As already stated by me I am con-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

strained to oppose this Bill at its very introduction but after deep deliberation and consultation I have no other option than to oppose it on its first stage, opposed as I am to the very principles of the Bill. I appeal to the Hon'ble Members to wait and proceed cautiously especially in a legislation of this nature which tends to be exproprietory in character and pray God to give them sufficient strength of courage and conviction to oppose the very introduction of this Regulation. May God help us!

*മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.— സർ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ ശക്തിയായി പിന്താങ്ങുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ചിറയൻ മെമ്പർ അവർകൾ, എത്രയും ആവശ്യമായ ഈ ബില്ലിനെ എതിർത്തതിൽ എനിക്കു ലേശവും അത്ഭുതമില്ല. ഈ ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കാത്തതിലും ഒട്ടും അത്ഭുതമില്ല. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ള പണക്കാർക്കു ഈ ബിൽകൊണ്ടു നാശമാണെന്നു ഞങ്ങളും സമ്മതിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഇതിന്റെ ആവശ്യം അവർക്കല്ല; കൃഷിക്കാർക്കാണു്. ഈ ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി വായിച്ചതോടുകൂടി ആ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഈ പ്രമേയവും ഒന്നു വായിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത്രവലിയ അബദ്ധം അദ്ദേഹത്തിനു് ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. ബില്ലിന്റെ പ്രിയാമ്പിൾ ഇതാണു്. "Whereas it is expedient to relieve agriculturists from indebtedness by amicable settlement between them and their creditors, it is hereby enacted as follows". ലാൻറു മോർട്ടഗേജ് ബാങ്കിനെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹമൊന്നും അറിയുകയില്ലെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗംകൊണ്ടു മനസ്സിലായി. ഡെട്ട് കൺസിലിയേഷൻ ബില്ലും ലാൻറു മോർട്ടഗേജു ബാങ്കും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും അദ്ദേഹത്തിനു് മനസ്സിലായിട്ടില്ല. ലാൻറു മോർട്ടഗേജ് ബാങ്കിന്റെ കായ്മും ഡെറ്റ് കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ തരമില്ല. അതു് എവിടെയോ കിടക്കുന്നു. ഡെറ്റുകൺസിലിയേഷൻ ബോർഡും ലാൻറുമോർട്ടഗേജു ബാങ്കും ഒന്നാണെന്നു പറയുന്നതു് കേപ്പ് കോമറിനും ഹിമാലയാസും ഒരു ദിക്കിലാണെന്നു പറയുന്നതിനു തുല്യമാണു്. ലോകമൊട്ടുക്കു് എക്കണോമിക്കു ഡിപ്രഷൻ എന്നു ഒരു മഹാവ്യാധി പിടിപെട്ടിരിക്കുകയാണു്. അതിനെ പലേ പ്രിസ്ക്രിപ്ഷൻകൊണ്ടും പലരും അടിച്ചൂടുക്കുവാൻ നോക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതു് ഒരു പ്രിസ്ക്രിപ്ഷൻകൊണ്ടൊന്നും മാറുകയില്ല. ഇവിടെതന്നെ അടുത്തകാലത്തു് രണ്ടു പ്രിസ്ക്രിപ്ഷൻ കഴിച്ചു. ഒന്നാമതു് മോറട്ടോറിയം; രണ്ടാമതു് ലാൻറു മോർട്ടഗേജുബാങ്കു്. മൂന്നാമതായി ഡെറ്റ് കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡ് വേണമെന്നു പറഞ്ഞു. ഈ രോഗം മാറുന്നതിനു ഇതുപോലെ എന്തൊക്കെ വേണമോ അതൊക്കെ ചെയ്യണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥതാബോർഡിന്റെ ഉദ്ദേശമതാണു്. ഡെറ്റുകൺ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സിലിയേഷൻ ബോർഡ് നിയമപ്രകാരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു എത്ര യോ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപു് ഉൾനാട്ടുകളിൽ അന്നം ഇന്നം ഇതുപോ ലെയുള്ള കായ്ക്കുരം നടന്നുവരുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള കായ്ത്തിനു് ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥതാബോർഡ് നിയമപ്രകാരം സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യ ത്തിനാണു് ഈ ബിൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. മദ്ധ്യസ്ഥന്മാ രെല്ലാംകൂടി കടക്കാരെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ മോചിപ്പിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം, അതിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ കടക്കാർ യോജിക്കുവാ ൻ ഒഴിവായ്മ പിടിച്ചാലും കഷ്ടപ്പാടിൽനിന്നു അവരെ രക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യം വേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ടാണു് ഈ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇതാണു് മദ്ധ്യസ്ഥതാബോർഡിന്റെ ലക്ഷ്യം. ലാൻഡ് മോർട്ടഗേജ് ബാങ്ക് ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്കു് ആരെ യാണു സഹായിക്കുക? അദ്ദേഹം അതിന്റെ റൂൾസ് നോക്കീട്ടുണ്ടോ യിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ പറയുകയില്ലായിരുന്നു. പതിനായിരം ഉ റുപ്പിക മുതലുള്ള ഒരാൾക്കു, അദ്ദേഹം കണക്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഫസ്റ്റ് ഉറുപ്പികയിൽ കൂടുതൽ ബാങ്കിൽനിന്നും കിട്ടുവാൻ മാർഗ്ഗമി ല്ലെന്നു കാണാവുന്നതാണു്. നിയമപ്രകാരം കൊടുക്കുന്നതാണെങ്കിൽ ആ വസ്തുവിന്റെ നികുതി, ഉടമസ്ഥന്റെ ചിലവു് മുതലായവ കഴിച്ചു എ ന്തു് ആദായമുണ്ടാകുന്നുവോ അതിനെ പറ കൊണ്ടു പെരുക്കി ഒരു ഭാ ഗം മാത്രമേ ഗവൺമെൻറിനു എടുക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. എന്താണു് ഇ തിൽ രക്ഷ കിട്ടുന്നതു്? പതിനായിരം ഉറുപ്പിക മുതലുള്ള ഒരാൾക്കു് പ ന്തീരായിരം ഉറുപ്പികയുടെ കടം വരുമ്പോൾ അയാളെ രക്ഷിക്കേണ്ട ആ വശ്യത്തിനാണു് ഡെറുകൺസിലിയേഷൻ ബോർഡ്. അതുകൊണ്ടു് ലാൻഡ് മോർട്ടഗേജ് ബാങ്കു് ആവശ്യമില്ലെന്നല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. എന്നാൽ ലാൻഡ് മോർട്ടഗേജ് ബാങ്കിൽ ഈ രക്ഷയില്ലാത്തതാണു് പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ദോഷം. അതുകൊണ്ടു് എനിക്കു ഗവൺമെണ്ടി നോടു പറയാനുള്ളതു് ഡെറുകൺസിലിയേഷൻ ബോർഡും നാട്ടുകാ ക്കാവശ്യമാണെന്നാണു്. ഞാൻ ഇതു് രണ്ടുകൊല്ലംമുൻപു് ഗവൺമെ ണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. അതുകൂടാതെ ഒരു റസല്യൂ ഷനും കൊണ്ടുവന്നു. അന്നൊന്നും ഈ മാതിരി ഔഷധം ഈ രോഗ ത്തിനു കൊടുത്താലേ രോഗം ശമിയ്ക്കുകയുള്ളൂവെന്നു ഗവൺമെണ്ടിനു മ നസ്സിലായില്ല.

പിന്നെ പ്രൊക്ലമേഷൻവന്നു. ഇപ്പോൾ ലാൻഡ് മോർട്ടഗേജ് ബാങ്കുകൊണ്ടും ആ പ്രൊക്ലമേഷൻകൊണ്ടും വിശേഷിച്ചു ഉൾനാട്ടിലെ കടക്കാർക്കു യാതൊരു ഗുണവും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മോറട്ടോറിയം ഡിക്ലയർ ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപു് ഈ ഡെറുകൺസിലിയേഷൻ ബോർഡ് സ്ഥാപിച്ചതിനുശേഷംവേണ്ടിയിരുന്നു എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രാ യം. ഇതുണ്ടായിരുന്നാൽ തീർച്ചയായും ഉൾനാട്ടിലെ കടക്കാരേയും ക ടംകൊടുത്ത ആളുകളേയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുവാൻ കുറച്ചുകൂടി എ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഉപ്പുമുണ്ടാകും. അദ്ദേഹം പറയുന്നതു മുതൽ നഷ്ടപ്പെടേണ്ടതായിട്ടുവരുമെന്നാണു്. അതു ശരിയാണു്. മുതലിൽ കുറവുവരും. ചിലപ്പോൾ മുതൽ മുഴുവൻ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായും വരും. ചിലപ്പോൾ ബാങ്കു പൊളിയാനുമിടവരാം. ഇതൊക്കെ ലോകത്തിൽ സാധാരണ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണു്. പണ്ടു് റൂസ്‌വെൽത്തു്, അമേരിക്കയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം കടലാസിൽ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കീട്ടില്ലായിരിയ്ക്കാം. ഇതു് ഒന്നോ രണ്ടോ കടക്കാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. ഈ കൊച്ചി രാജ്യത്തെ എല്ലാ കടക്കാരേയും ബാധിക്കുന്ന ഒന്നാണു്. പുര കത്തുമ്പോൾ കുളയുണ്ടോ എന്നു നോക്കീട്ടാണോ വാഴ വെട്ടുന്നതു്? ഇതിൽ യാതൊരാൾക്കും ദോഷം വരുവാനില്ല. അതുകൊണ്ടു് കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഈ ബിൽ മദ്രാസ് ലജിസ്ലേറ്റിവു് കൗൺസിലിൽ പാസായതിനേക്കാളും കുറെക്കൂടി നന്നായിട്ടു ഇവിടെ പാസാക്കണം. ഈ ബിൽ, സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയ്ക്കു് അയക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചു നടപ്പാക്കുന്നപക്ഷം അതു ജനങ്ങൾക്കു വളരെ അനുഗ്രഹമായിരിക്കും.

ചിറ്റൂർ മെമ്പർ ഈ ബില്ലിന്റെ തത്വമൊന്നും മനസ്സിലാക്കീട്ടില്ല. ഇതു സ്വീകരിക്കാതിരിപ്പാൻ ഒരൊറ്റ ന്യായം മാത്രമേ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. അതായതു് കിട്ടുവാനുള്ള പണത്തിൽനിന്നു കുറച്ചു കുറവുവരുമെന്നുമാത്രം. പതിനായിരം ഉറുപ്പികക്കു മുതലുള്ള ഒരാൾക്കു പന്തീരായിരം ഉറുപ്പിക കടമുണ്ടെങ്കിൽ അയാളെ ഇൻസാൾവെൻറ് ആക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കടക്കാർക്കെല്ലാവർക്കും പലിശ മുഴുവൻ വിട്ടുകൊടുത്തും കഞ്ഞികുടിക്കുവാനുള്ള വക കൊടുത്തും കുടിയിരിപ്പിനുള്ള സ്ഥലം കൊടുത്തും അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടു് കഴിയുന്നതു വേഗത്തിൽ ഡെറ്റ് കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡ് സ്ഥാപിച്ചു സാധുക്കളായ കൊച്ചീ രാജ്യത്തിലെ കർഷകന്മാരെ രക്ഷിക്കണമെന്നു ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

Mr. A. V. Moothedan.—Sir, I wish to speak a few words on this motion. What strikes me most at the out-set is the apparent indifference of the Government to this all important subject affecting the prosperity of the agriculturists. There were three bills and so many resolutions on the subject and in our sister provinces also so many bills and resolutions are passed and still our Government is not moved. I have drawn the attention of the Government to this question more than once. I myself have introduced a Bill on this subject. What strikes me is this. Whenever a law is passed in British India which has the effect of strengthening the hands of the Government, then our Government snatches at that legislation with alacrity. But if a law is passed in British India affecting the intersests of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

people then our Government will be indifferent. I regret to note this tendency on the part of our Government.

This bill is described as a dangerous one by the Hon'ble Member for Chittur-Tattamanglam. It is not at all dangerous. There is no Bolshevism in this Bill. It is something like an insolvency bill. When a person is adjudicated an insolvent, then he will be dispossessed of all his property. He will have nothing. But in this case when a man has applied to the Debt Conciliation Board he will be in possession of certain properties at least. This is something like an insolvency law. I think if this is the attitude of the Hon'ble Member for Chittur towards legislation intended to help those in chronic indebtedness, I shall not be surprised if he brings tomorrow a bill to repeal the Insolvency Act. That is also an act affecting money lenders. They get nothing at all in some cases. The Hon'ble Member who opposed this Bill has perhaps overlooked the fact that this Bill is applicable only to limited cases. Section 6 provides that only a debtor who is unable to pay his debts, can apply to the Board. Suppose there is a man who has property worth 10,000 and he has a debt of Rs. 2,000 only. Then he cannot apply to the Board. Only when he is unable to pay off his debts can he apply to the Debt Conciliation Board. It is very limited in its scope. It is only when a man is unable to pay off his debts in full that he seeks the help of these Boards. These is a very humanitarian measure. Dr. P. J. Thomas, Unversity Professor, Madras is an authority on Economic matters in South India and for that matter in India. His opinion on the Bill in question is reported in the Hindu dated 6th November 1935. He says, "I hope the Government would not only pass a measure of debt conciliation, but also regulate rural credit more deliberately in future in the interest of agricultural industry". He is a great authority in Economics. If this Bill is going to upset the whole economic equilibrium of the country I do not think he will have advocated this. This is only a humanitarian measure to help those who are unable to pay. Even bankers will be pleased to adopt this bill.

I think the Member for Chittur is under a misconception. The Hon'ble Member, it seems, has not undersood all the implications of the Bill. I should remind him that even the Madras Government, although they opposed the bill when it was introduced, later on became sympathetic towards it, as Rao Bahadur Ramalingom Chettiar the mover of the Madras Bill said at a Madras public meeting recently. But one helpful change between

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the time when he first brought forward the Bill and now was that the Government themselves were now prepared to give financial backing to debtors whose debts could be scaled down to Rs. 2000. So I think our Government also will support the bill. It was passed in the Madras Council.

Then the Hon'ble gentleman referred to the appearance of Vakils at the Board. In the original Madras Bill, there was no provision for Vakils to appear. There, I think, the Law Member proposed some amendments allowing Vakils to appear. In the Bill finally passed in the Madras Council it is provided that with the permission of the Board Vakils can appear. If the Hon'ble Member is so anxious that vakils should be allowed to appear he can have it by suitable amendments.

There is a Communique published on the working of the Debt Conciliation Boards by the Central Provinces Government. Extracts from it were published in the 'Hindu' dated 22nd October 1935. The Government says, "As regards the achievements that stand to the credit of these boards, we note that up to the end of August 1935, the boards conciliated debts amounting to Rs. 1,28,33,000 for Rs. 70,65,000 thus effecting a remission of 44 per cent of the claims." That is with regard to the achievement in the Central Provinces. It is stated that some of these boards are presided over by local Sub-judges without any remuneration. They know the law and the procedure. They will see that the creditor and debtors have a fair deal. Here we have the District Munsiffs. I think they may be appointed as Chairmen of the boards as an experimental measure so that there is no danger at all in having this measure.

Regarding the whole bill, I may not agree with many of the provisions. Section 12 has to be amended. Two or three years ago there was a bill by Mr. K. T. Mathew which contained a similar provision and it was rejected by the Government. If 25 per cent of the creditors of the debtor come to an agreement that agreement will be binding on all the creditors. That clause was made much use of by the Law Member. I suggest that 25 per cent may be raised to 50. In the Madras bill also it is 50 per cent. Because there are several defects in the Bill, you cannot say that the whole thing is unnecessary. The principle underlying this is not wrong. That is my humble opinion.

Mr. A. Narayana Menon.—I do not think this is so innocent a child as my friend the Member for Chalakudy wants

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to make out. There are very many objectional features to this bill. An instance is evident from section 12 of the Bill read along with Section 15 (3).

Mr. K. Ayyappan.—Do you oppose the principle of the Bill?

Mr. A. Narayana Menon.—With regard to the principle as well as the drafting of the Bill I oppose. First with regard to the principle of the Bill. I may say that I am not speaking on behalf of the creditors. I am speaking more on behalf of the people who may want to contract debts later on. The passing of such bills will be a handicap to command credit in the open market. That is a very vital thing to be remembered by the Legislature when bills like this are taken into consideration. What is the very great achievement that the proposer of the Bill wants to get? If it is reduction of interest, we have passed a Usurious Loans Bill and according to that Bill the Courts can, if they want to reduce the rate of interest to 12 per cent and even to a lower rate. So far with regard to the general principles of the bill.

Then as to the bill itself. The way in which this bill is drafted is very defective. Section 12 says that 25 per cent of the creditors to whom 25 per cent of the debt is due can join together and then come into an agreement and have it registered. They get priority. The other 75 per cent of the creditors will be put off. You can create documents in the names of your relatives and friends. After all the assets of the debtor may be only 25 per cent of the debts due by him. So all the assets will be swallowed by the people who take care to have the agreement registered. If the agreement is registered after giving due notice to the other creditors there might not be great objection. But there is no provision even for that. Suppose an award is passed by the Conciliation Board. Even if a creditor for valid reasons based on fraud or corruption, is dissatisfied with the decisions, no question can be raised in a Court of Law. This is coercion of a very objectionable nature. These are all very vital defects. The element of compulsion vitiates the whole bill. If you go through the Bill, from the very beginning to the very end, in almost all sections very vital alterations will be found necessary, so much so that the work of the Select Committee will be to draft an entirely new bill. I submit that this bill is a very ill-conceived one as it is and it does not deserve to be committed to a Select Committee.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— സർ, ലാൻറ് മോർട്ട്ഗേജ് ബാങ്ക് നടപ്പാക്കിയതു ഫലപ്രദമാകണമെങ്കിൽ ഇതുപോലെയുള്ള നിയമം അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതി ദിവാൻജി അവർകൾക്കു ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ഇരിങ്ങാലക്കുട വച്ചു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽനിന്നും വെളിവാകുന്നുണ്ട്. എക്കണാമിക്ക് സർവ്വെ കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി നല്ലപോലെ മനസ്സിലായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ലാൻറ് മോർട്ട്ഗേജ് ബാങ്കുകൊണ്ടു മാത്രം ഫലമൊന്നുമുണ്ടാകയില്ലെന്നു ഇപ്പോഴെങ്കിലും ഗവൺമെൻറിനു ബോദ്ധ്യമാകും. പക്ഷെ ദിവാൻജി അവർകൾ ബില്ലിൽ പറയുന്ന മാതിരിയുള്ള കൺസീലിയേഷനെ അല്ല അനുക്രലിക്കുന്നതു് എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻറെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നതു്. ജനങ്ങൾ തന്നെ പഞ്ചായത്തു കൂടി കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നാദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഇപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചിറ്റൂർ മെമ്പർ അവർകളുടെ പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ ആരോ അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിൻറെ തലയിൽ കയറി പറഞ്ഞു എന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. ചിറ്റൂർ മെമ്പർമനസ്ഥിതിയാണ് ഗവൺമെൻറിനെ ഭരിക്കുന്നതു്. ഒരു റിട്ടയർഡ് ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് പ്രസിഡണ്ടും, ദിവാൻ സിക്രട്ടറി ഗവൺമെൻറു അഡ്വക്കേറ്റു ദിവാൻ പേഷ്ക്കാർ തുടങ്ങിയ മെമ്പർമാരും ചേർന്ന കമ്മിറ്റി വളരെ മിതമായ ശുപാർശകൾ ഗവൺമെൻറിനോട് ചെയ്തിട്ട ഇതേവരെ നടപ്പാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഗവൺമെൻറ് ഈ കാര്യത്തിൽ അമാന്തം കാണിക്കുന്നതു അപകടകരമാണ്. ഇവിടെ ഇടത്തരക്കാരായ ജനങ്ങൾ കടത്തിൽപെട്ട വലയുകയാണ്. അവർ നശിച്ചു പരിവർത്തനപരമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇളകാൻ വഴിവെച്ചു കൊടുക്കുന്നതു ഗവൺമെൻറിനു നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇടത്തരക്കാരാണ് ഗവൺമെൻറിനു താങ്ങായിരിക്കേണ്ടതു്. അവരെ രക്ഷിക്കേണ്ട കടമ ഗവൺമെൻറു ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിച്ചുകൂടാത്തതാണ്.

The House rose for lunch at 1 p. m. and re-assembled at 2-15 p. m. with the Deputy President, (M. R. Ry. A. Sankara Menon Avl., B. A. & B. L.) in the Chair.

മിസ്റ്റർ പോപ്പുറുലാൽ ഗോവർദ്ധനലാലൻ.— മിസ്റ്റർ പ്രസിഡൻറ് സർ, ഈ ബില്ലിനെ അനുക്രലിയ്ക്കുവാൻ എൻറെ മനസ്സ് അനുവദിയ്ക്കാത്തതു് ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങൾകൊണ്ടാണ്. കടബാദ്ധ്യതകളെപ്പറ്റി ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥത പറയുവാൻവേണ്ടി ഈ ബിൽ സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് അവതാരകൻ പറയുന്നതു്. കടങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചാൽ അവരിൽനിന്നും യാതൊരു സംഖ്യയും പിരിയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത തരത്തിൽ ചില ശക്തികളുടെ പ്രേരണകൊണ്ട് ആദ്യം ഒരു വിളം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കയും, വീണ്ടും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള പല വിദ്യകളും എടുക്കയും ചെയ്തശേഷം അവർ അവസാനത്തെ വിദ്യയായി ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥകോടതിയെയാണ് കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മിക്കകാര്യത്തിനും മദ്ധ്യസ്ഥ തീരുമാനം ആവശ്യമാണ്. എങ്കിലും പണം കടം കൊടുത്തവർ മടക്കി വാങ്ങിയ്ക്കുവാൻപോകുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥതയുടെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കടങ്ങൾ ഓരോരുത്തക്കും കൊടുക്കുവാനും വാങ്ങുവാനും തീരുമാനിച്ചതിനു കാരണംതന്നെയെന്താണെന്നു് കൊച്ചീരാജ്യത്തുള്ള നമ്മുടെ കോടതികളിലെ റിക്കാർട്ടുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. പണം ഉള്ളവർ പണം ആവശ്യപ്പെട്ടാവരുടെ പക്കൽനിന്നും നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമപ്രകാരം വസ്തു ഈടുപണയമെഴുതിച്ചുവാങ്ങി പണംകൊടുത്തു സഹായിയ്ക്കയും, ആ പണം പിന്നീടു ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പിരിഞ്ഞുകിട്ടാതെ വിഷമിച്ചു അവസാനം കോടതിയിൽ അന്യായപ്പെടുകയും ചെയ്തശേഷം കടക്കാരൻ പലതരത്തിലുള്ള എതുവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു കാലം ദീർഘിപ്പിച്ചു് അയാൾതന്നെ വസ്തു കൈവശംവച്ചനുഭവിയ്ക്കുകയും, കോടതിയിൽനിന്നും വസ്തുക്കളിന്മേൽ സ്ഥാപിച്ച വിധിയുണ്ടായി അതിലേയ്ക്കു നടപടി നടത്തുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ പലപ്രകാരത്തിലുള്ള ഉർവാദങ്ങളും അവകാശങ്ങളും അവർ കൊണ്ടുവരുകയും അന്യായപ്പെട്ടവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കയും ചെയ്യുക സാധാരണയാണ്. സത്യമനസരിച്ചു പെരുമാറുവാനും പരസ്പരം സഹായിയ്ക്കുവാനും ശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുമ്പോൾ ന്യായരഹിതമായ രീതിയിൽ പണമിടവാട് മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ തീർക്കാനുള്ള ഒരു കള്ളവിദ്യയെ ശരണംപ്രാപിക്കുന്നതു് ഉചിതമല്ല. പണംകൊടുത്തവനും വാങ്ങിയവനും തമ്മിൽ ഉള്ള ന്യായമായ പെരുമാറ്റത്തിനിടയ്ക്കു വാങ്ങിയ പണം മുഴുവനും കൊടുക്കണമെന്നോ മുഴുവനും കൊടുക്കണ്ടാ എന്നോ പറയുവാൻവേണ്ടി ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥത വേണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു് എന്തു ന്യായമായിരിയ്ക്കുമെന്നാണു ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്നതു്. മറുരാജ്യങ്ങളേക്കാൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്നതും, അപ്രകാരം മറുരാജ്യക്കാർ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നതുമായ ഒന്നാണു് നമ്മുടെ കൊച്ചീരാജ്യം. അത്രമാത്രം വിദ്യാഭ്യാസം ഈ രാജ്യക്കാക്കുണ്ടായിരുന്നിട്ടും നമ്മുടെ രാജ്യക്കാരെല്ലാം കടക്കാരാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ പുറമെയുള്ളവർ നമ്മെ എത്രത്തോളം ആക്ഷേപിയ്ക്കുമെന്നുള്ളതു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർമ്മെണ്ടു നല്ലവണ്ണം ആലോചിയ്ക്കണം.

ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ — മദ്രാസിലോ?

മിസ്റ്റർ പോപ്പറുലാൽ ഗോവർദ്ധനലാലൻ.— മദ്രാസിലേയും ഇവിടത്തേയും കാര്യങ്ങൾതമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള ജനങ്ങൾ നാളികേരം, നെല്ലു മുതലായ ഉല്പന്നങ്ങൾ കൃഷിചെയ്തു തനി കൃഷിക്കാരായിട്ടതന്നെ ഉപജീവനം കഴിച്ചുവരുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കമാണു്. കൃഷിയുടെ കാരണവും പറഞ്ഞാണു് അധികം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പേരും കടക്കാരാകുന്നത്. കൃഷിചെയ്യുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ വസ്തുക്കൾ ഇല്ലാത്തവർ കൊച്ചിരാജ്യത്തില്ല. അവരെയെല്ലാം കൃഷിക്കാരായി ഗണിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. കൃഷിയുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി കടംവാങ്ങിയ്ക്കുകയും അതു കൊടുത്തുതീർക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വിഷമിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന യഥാർത്ഥമായ കർഷകന്മാരെ സഹായിയ്ക്കുകയും, അവർ വേലചെയ്തുണ്ടാക്കുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്കു വിലക്രമപ്പെടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിയ്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിയ്ക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ കടങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ശരിയായ ഒരു സ്റ്റാറ്റിറ്റിക്സ് എടുത്തുനോക്കിയാൽ അധികംപേരും വാങ്ങിച്ച പണം കൃഷിയുടെ ആവശ്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കുംവേണ്ടിയല്ല ചിലവാക്കീട്ടുള്ളതെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെണ്ടിനു ബോദ്ധ്യപ്പെടും. കൃഷിയുടെ ആവശ്യത്തിനാണെന്നുംപറഞ്ഞുകൊണ്ടു വസ്തുക്കൾ വാങ്ങുവാനും മറ്റുപല ആവശ്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കുമായിട്ടാണു കടംവാങ്ങിച്ച പണം ചിലവാക്കുന്നതു്. ഇതിലേയ്ക്കു നടപടി നടത്തുവാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥതയോടുകൂടി വേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ വലിയ കഷ്ടമാണു്. ഇന്നു കൃഷിക്കാരെ ബാധിയ്ക്കുന്നതക്കവിധത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥത നാളെ ധനികന്മാരേയും ബാധിയ്ക്കുവാനെളുപ്പമുണ്ടു്. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള കർഷകന്മാരെ സഹായിയ്ക്കേണ്ടതാവശ്യമാണു്. എന്നാൽ അതിനു മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇതൊന്നുമല്ല. ഈ ബില്ലു വായിച്ചാൽ തന്നെ ഇതു് എന്തുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാകും. ബഹുമാനപ്പെട്ട തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെണ്ടു മോറട്ടോറിയം അവിടെ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ എത്രത്തോളം ബുദ്ധിമുട്ടുകളാണുണ്ടായതു് എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാവാസികൾ അല്പം ചിന്തിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.— കന്യാകുമാരി കടലിലേയ്ക്കാ മറ്റോ ഒഴുകിപ്പോയോ?

മിസ്റ്റർ പോപ്പുറവുലാൽ ഗോവർദ്ധനലാലൻ.— കന്യാകുമാരി കടലിലേയ്ക്കു ഒഴുകിപ്പോയോ അതോ, വല്ല പുഴയിലേയ്ക്കും പോയോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയല്ല ഇവിടെ ഇപ്പോൾ സംസാരിയ്ക്കുന്നതു്. വാങ്ങിച്ചാൽ കൊടുക്കണം, കൊടുത്താൽ വാങ്ങണമെന്നുള്ള മനസ്ഥിതി ആളുകൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതിനൊരു മദ്ധ്യസ്ഥതയൊന്നും ആവശ്യമില്ല. വാങ്ങിയ്ക്കുവാൻ മാത്രമല്ലാതെ, മടക്കികൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു ബില്ലുതന്നെ എന്തിനാവശ്യത്തിനു്? ഇതിനൊരു മദ്ധ്യസ്ഥതവച്ചു കാര്യം ശരിപ്പെടുത്താമെന്നാണു് വിചാരമെങ്കിൽ തിരുവുള്ളായും കടം കൊടുത്തവരെല്ലാം ഒടുവിൽ I. P. കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ഇതു് എങ്ങിനെ നോക്കിയാലും ഈ കാലസ്ഥിതിയ്ക്കു യോജിയ്ക്കുന്നതല്ല. കടം കിട്ടുവാനുള്ള വഴികളെക്രമീകരിച്ചു തടയപ്പെടുന്നതിനു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ള്ള ഒരു ഏർപ്പാടാണിത്. ഞാൻ ഇതൊന്നും എന്റെ സ്വന്ത ആവശ്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചോ മറ്റുള്ളവരുടെ വക്കാലത്തുപിടിച്ചോ പറയുന്നതല്ല. ഇങ്ങിനെ ഒരു ബില്ലുമൂലം വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നാട്ടുകാരുടെയിടയിൽ കൊള്ളരുതാത്ത ഒരു മനസ്ഥിതിയുണ്ടാക്കുവാൻ ഗവ മ്മെൻറു വിചാരിയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ശരിയല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. പണം കടംവാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കൊടുക്കണമെന്നോ വേണ്ടെന്നോ തീരുമാനിയ്ക്കുന്നതു് കൊടുത്തയാളും വാങ്ങിച്ചയാളുമാണ്. അതിനൊരു മദ്ധ്യസ്ഥതവച്ചു തീരുമാനിക്കണമെന്നു പറയുന്നതിൽ ഒരർത്ഥവുമില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ കഷ്ടമല്ലേ?

മിസ്റ്റർ പോപ്പുറുലാൽ ഗോവർദ്ധനലാലൻ.— ഞാൻ ഒരാളോടു് ഫാ ഉറുപ്പിക കടം വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കൊടുക്കണം എന്നു് എനിയ്ക്കഭിപ്രായമുണ്ടാകും. പക്ഷെ അതിനുള്ള മനസ്ഥിതിയും എനിക്കു വേണം. എനിയ്ക്കതുകൊടുക്കുവാൻ ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ എന്നെ ആരെങ്കിലും വെടിവെച്ചു കൊല്ലുവാൻ പോകുന്നുണ്ടോ? അതൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥതയും മറ്റും ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതു് വെറും ആഭാസത്തരമാണ്. (ചിരി) ഇങ്ങിനെയൊരു മദ്ധ്യസ്ഥതീരുമാനം വരുന്നുവെങ്കിൽ കൊച്ചീക്കാർ എത്രത്തോളം കടക്കാരാണെന്നും എത്രത്തോളം പാപ്പരാണെന്നുമുള്ള രഹസ്യം പുറത്തു കാണിയ്ക്കുവാൻ ഒരു വഴിയായി തീരും. ജനങ്ങൾക്കു ദുർബുദ്ധിയും ചീത്തവഴിയും കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാനുള്ള ഒരു കള്ള വിദ്യയാണിതു്. അതിനുവേണ്ടിയുള്ളതാണോ ഈ സഭ? (ചിരി)

കഷ്ടകന്മാരെന്നുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവർ അവരുടെ തൊഴിലുകൾ ശരിയായി നടത്തുകയും കാലസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു് അല്പം ബുദ്ധിമുട്ടകൾ സഹിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്കു് ഇത്രത്തോളം കഷ്ടതകൾ കിടവരികയില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ പല വീഴ്ചകളുംകൊണ്ടാണു് അവർ ഇത്രത്തോളം കടക്കാരായിതീർന്നതു്. കടം കൊടുത്ത ആളുകൾ പിരിയ്ക്കുണ്ടവരിൽനിന്നും സംഖ്യ വസൂലാക്കുന്നതു് ദേഹോപദ്രവമേല്പിച്ചോ പിടിച്ചുപറിച്ചോ ഒന്നുമല്ല. അതിലേയ്ക്കുള്ള വഴികളും ഗവമ്മെൻറു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ലഹളയോ മറ്റോ കൂട്ടിയാൽ പോലീസുകാർ അറസ്റ്റു ചെയ്തുകൊണ്ടുപോകും. കൊടുത്താൽ തിരിയെ കിട്ടുമെന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടാണു് പണം കടം കൊടുക്കാറുള്ളതു്. കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ ന്യായമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി വസൂലാക്കുവാനും നിയമങ്ങളുണ്ടു്. ലാൻറു മോർട്ടഗേജു ബാങ്കു് ഏർപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ തോതിൽ ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം ഈ രാജ്യത്തെ കഷ്ടകന്മാരെന്നു് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടകളെല്ലാം തീർക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു് സപ്നേപി വിചാരിച്ചുപോകണ്ട.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.— ഇതും, ലാൻറുമാർട്ട്ഗേജ്ബാങ്കും, രണ്ടും വേണ്ട എന്നാണോ പറയുന്നത്?

മിസ്റ്റർ പോപ്പുറുലാൽ ഗോവർദ്ധനലാലൻ.— ആവശ്യങ്ങൾ നിവ്വഹിയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി കൊടുത്ത പണം തിരിച്ചു കിട്ടുവാനുള്ള പരിശ്രമത്തെ തടസ്ഥപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ മേലാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ഒരിടത്തുനിന്നും കടം കിട്ടുകയില്ലെന്നുള്ള നിലവരും. അതു വരുത്താതിരിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി, ഈ ബില്ല് ഒരിക്കലും ഗവമ്മെൻറു സ്വീകരിയ്ക്കരുതെന്നു ഞാൻ വിനയപൂർവ്വം ഗവമ്മെൻറിനോടും മറു സഭാവാസികളോടും പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ.— സർ, ഈ ബില്ല് ഏറ്റവും ആവശ്യമായ ഒന്നാണെന്നാണ് എൻറെ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ട് ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ അനുകൂലിയ്ക്കുന്നു. പൊതുജനപ്രതിനിധികളായി ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ള ഞങ്ങൾ—കണ്ണില്ലാത്തതെല്ലാം പൊന്നാക്കാം, കൊച്ചിൻ ഹാർബർ ആനപ്പാറയ്ക്കു വരുത്താം. ആനപ്പാറയിലെ കെട്ടിടങ്ങൾ സാധുക്കൾക്കു താമസിയ്ക്കുവാൻ സൌകര്യമാക്കാം എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞു ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ള ഞങ്ങൾ . . . . .

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻ മേനോൻ.— ഞങ്ങളാരും അതൊന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളവരല്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ.—ഇവിടെവന്നു സാധുക്കളെ കൂടിയിറക്കി പറഞ്ഞയച്ചു് ചിരട്ടയ്ക്കും പാളയ്ക്കും ഈയക്കോലിനും വില കിട്ടുവാൻവേണ്ടി പ്രസംഗിക്കേണ്ടിവരുന്നതിൽ വളരെ സങ്കടമുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഞങ്ങളെ ഇവിടെ പറഞ്ഞയിച്ചിട്ടുള്ളവരോട് നിങ്ങൾ പോയി എന്തു ചെയ്യുവെന്നു ചോദിച്ചാൽ അങ്ങും ഇങ്ങുമില്ലാത്ത നിലയിൽ മറുപടിപറയേണ്ടിവരുന്നു. അവക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യുന്നുവെന്നും അവർ പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളിവിടെ പ്രവൃത്തിയ്ക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും അറിയുവാൻ വേണ്ടി അവർ ഇതിൻറെ അപ്പുറത്തും ഇപ്പുറത്തും വന്നിരിക്കുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നിട്ടു് ഞങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥം നോക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ എന്താണതിൻറെ അർത്ഥം? (ലജ്ജാവഹം) ഇതിലേയ്ക്കു് ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥത വേണമെന്നു പറയുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് ഇത്രവളരെ ലഹളകൂട്ടുവാനുണ്ടോ? ഏതുനിലക്കും തക്കങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അതു തീർക്കുവാൻ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥത ആവശ്യമാണു്. ബലഹീനന്മാർക്കാണു് ഈ മദ്ധ്യസ്ഥത അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ പ്രഭുക്കന്മാർക്കു് ഈ മദ്ധ്യസ്ഥത വരുന്നതുകൊണ്ടു ദോഷമാണു്. പക്ഷെ അവർക്കും ദൈവമുണ്ടെന്നും, സ്വർഗ്ഗമുണ്ടെന്നും, നരകമുണ്ടെന്നും വിചാരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദോഷമില്ല. ചില ബ്രാഹ്മ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നപ്പെട്ട മെമ്പർമാരുടെ പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ ഷേക്സ്പീയറുടെ മച്ച്ൻറ് അഫ് വെനീസ് എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഷൈലാക്കിൻെറ കഥയാണ് എനിയ്ക്ക് ഓർമ്മവരുന്നത്. അതുപോലെയുള്ള ഷൈലാക്കുമാർ ഈ കൊച്ചീരാജ്യത്തുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കുവേണ്ടി ഇങ്ങിനെ ഒരു ബില്ലു കൊണ്ടുവരുവാനുണ്ടായ കാരണം എന്താണെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം ആലോചിയ്ക്കണം. ഇക്കാലത്തു് അമിതമായ നിലയിൽ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വിലകുറഞ്ഞു. പണം കടംമേടിച്ചു വസ്തുക്കൾ വാങ്ങിച്ചു. വസ്തുക്കളുടെ കടം വീട്ടുവാൻ വേണ്ടിയും മറുള്ള ഇടപാടുകൾ തീർക്കുവാൻ വേണ്ടിയും കുറികളിൽ ചെന്നുചേർന്നു. പിന്നീട് ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെയുള്ള ആദായം വിളവിൽനിന്നും കിട്ടാതെ, കിട്ടിയ ആദായംകൊണ്ട് അവനവൻെറ ചിലവു കഴിയ്ക്കുവാൻപോലും സാധിയ്ക്കാതെ, കുറിയ്ക്കും ശരിയായ അവധിയ്ക്കു പണം അടക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പാപ്പരായി. തൊഴിലിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാനും സാധിയ്ക്കാതെയായി. രണ്ടായിരം രൂപയുടെ ഒരു ഭൂമി ഞാൻ ആയിരം രൂപായ്ക്കു പണയപ്പെടുത്തി. ഇപ്പോൾ അതിൽ ൫൦൦ രൂപാ പലിശ ബാക്കിയുണ്ട്. ഇന്നത്തെ കാലസ്ഥിതിയ്ക്ക് ആ ഭൂമിയുടെ വില ആയിരം രൂപയേ ഉള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് പണയക്കാരായിട്ടുള്ള ക്രൂട്ടർ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയ്ക്ക് നാലഞ്ചു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ പാപ്പരാകുമെന്നായിട്ടുണ്ട്. എനിയ്ക്കുള്ള മറു വകകളെല്ലാം ജപ്തിചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ബാക്കിയുള്ള മുതലുംകൂടി പിടിയ്ക്കുയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ആദ്യംതന്നെ നാം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതു് നമുക്കു പലിശയുൾപ്പടെ ൫൦൦൦ രൂപാ മുതലുണ്ടെങ്കിൽ അതിൻെറ വില പകുതിയാക്കണമെന്നാണ്. ഇതു് ഇപ്പോഴത്തെ എക്കണോമിക്ക്സിൻെറ വിദ്യയാണെന്നു കേൾക്കുന്നു. (കേൾപ്പിൻ, കേൾപ്പിൻ) അങ്ങിനെ വന്നാൽ, ഈ മദ്ധ്യസ്ഥത കൂടിവരുമ്പോൾ ആ വസ്തുക്കൾക്കു ൨൫൦ രൂപാ മതിയെന്നുവരും. ഈ ൨൫൦ രൂപായെങ്കിലും കിട്ടുമെല്ലോ എന്നൊരു സമാധാനമുണ്ട്. അതുകൂടി ഇവിടെ സ്വീകരിയ്ക്കുവാൻ ഒരുക്കമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ കണ്ടു. പലിശക്രമംതന്നെ ഓരോകാലത്തു് ഓരോവിധത്തിലാണു്. മുയ്യാടപലിശ പന്ത്രണ്ടാണു്. ഒരുകാലത്തു ഹിന്ദുക്കൾ കൂപ്പായം ഇടാറില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കൂപ്പായം ഇടാത്ത സ്ത്രീകളില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഹിന്ദുപുരുഷന്മാർ തൊപ്പി ധരിക്കുന്ന ഏർപ്പാടു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. നേരെമറിച്ചു അവരും ഇപ്പോൾ തൊപ്പിയിട്ടുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. (ചിരി) ഓരോകാലത്തെ പരിഷ്കാരവും മുയ്യാടയും ഓരോവിധത്തിലാണു്. ഇപ്പോഴത്തെനിലയ്ക്കു സാധനങ്ങളുടെ വിലക്കുറവനുസരിച്ചുള്ള മുയ്യാടപലിശയാണു വേണ്ടതു്.

ഗവർമ്മെണ്ടിനുതന്നെ ഈ ഡെറ്റ് കൺസിലിയേഷൻ ആവശ്യമാണെന്നു് ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. അതിൽ നാട്ടുകാരേയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതാണെന്നു് ദിവാൻജിയവർകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നും ഞങ്ങൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്ക ബോദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതുകാരണം ചില വക്കീലന്മാക്ക കുറച്ചു നഷ്ടമുണ്ടാകും. മദ്ധ്യസ്ഥതകൊണ്ടു കേസവസാനിപ്പിച്ചാൽ വക്കീലന്മാക്ക വക്കാലത്തു കുറയും. അങ്ങിനെയൊരു ദോഷമുണ്ട്. പിന്നെ ഗവർമ്മെണ്ടിനും ഒരു നഷ്ടംവരും. അതായതു ഗവർമ്മെണ്ടിലേയ്ക്ക കിട്ടുന്ന കോടതിച്ചിലവും മറ്റും കുറയും. അങ്ങിനെയുള്ള നഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചെങ്കിലും ഈ സംഗതി നടപ്പാക്കിയാൽ അതു സാധുക്കൾക്ക് വലിയൊരു രക്ഷയായിരിയ്ക്കും. ഒരു വലിയ മത്സ്യത്തിന് ചെറിയ മത്സ്യങ്ങളെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങണമെന്നു വിചാരമുള്ളതുപോലെയാണ് മുതലാളിമാരുടെ വിചാരവും. ആരെങ്കിലും കടംവാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മേടിച്ചിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്ന ആളുകൾ ഉണ്ടാകയില്ല. കള്ളക്കടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അതിനു ഈ മദ്ധ്യസ്ഥത വളരെ നല്ലതാണ്. എന്നാൽ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ഉദ്ദേശം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ഭീക്ഷണിപ്രസംഗങ്ങളൊന്നും കേട്ടു ഭയപ്പെടുകയോ തെറ്റിദ്ധരിയ്ക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്. മുമ്പുനടന്നുവന്ന രീതിയിൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ദോഷം നേരിടാത്തവിധത്തിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ട ചുമതല ഗവമ്മെൻറിനുണ്ട്. ഗവർമ്മെൻറിന് ഈ വിഷയത്തിൽ നേരിട്ടേയ്ക്കാവുന്ന നഷ്ടത്തെ ഓർത്തോ അല്ലെങ്കിൽ മറെറാരുവിധത്തിൽ ഗവർമ്മെൻറിന് ഇടപെടുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചോ ഉള്ള ഒരു മനോഭാവം ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മെൻറു വിചാരിയ്ക്കരുതെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു. ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നും ഓരോ വില്ലേജുകളിലും പ്രത്യേകമായി കടക്കാരുടെ പരിരക്ഷയെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടു പ്രവൃത്തിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഈ ബില്ലിനെ ഒരു സിലക്ട് കമ്മിറ്റിയിയ്ക്കു കൊടുക്കാതെതന്നെ ഉടനടി പാസ്സാക്കണമെന്നപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു. ലാൻറുമോർട്ടഗേജു ബാങ്കുകൊണ്ടുമാത്രം രക്ഷ കിട്ടാത്തവക്ക്, മദ്ധ്യസ്ഥനിലയിലെങ്കിലും വസ്തുക്കൾ തീറെഴുതിച്ചും മറ്റും കണ്ണുനീരൊലിപ്പിയ്ക്കുവാൻ ഇടവരാത്തവണ്ണം ആക്കികാണുവാൻ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുന്നു.

* **Dr. A. R. Menon.**—Sir, I concede at the very outset that this is an extraordinary measure and to bring in an extraordinary measure either by the Government or the other side, the mover must be in a position to prove to the satisfaction of the House that extraordinary conditions exist for the introduction of such an extraordinary measure to cope with the extraordinary situation. I do not think anybody will dispute the point that we are passing through an extraordinary state of affairs. The whole country is suffering under the present trade depression and the economic depression and ordinary measures are not sufficient to cope with the problems that have arisen out

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of this extraordinary state of affairs. I do not believe that there will be any one to dispute this point. Having accepted this position the question arises whether the measure that is proposed to be introduced here is sufficient to cope with these difficulties, whether it is sufficient to solve the problems, the national problems that are facing us. I confess to you, Sir, that in matters of this kind I generally do not enter into any discussion realising my limitations very much, generally leaving these matters to the legal luminaries who adorn this Council. But in the matter of general principle at least we may be permitted to say a word or two. Having accepted the position that it is essential to bring in a measure like this, is this measure sufficient to cope with the difficulties? Is this measure drafted on proper lines? I have my own doubts. In the first place the essence of the principle of the bill is that provided both the parties are agreeable they can enter into some sort of agreement and that agreement will be given effect to. You will find that leaving this matter to the creditor and the debtor may produce one or two contingencies. Both of them may collide. In the second place they may join together to defraud the rest of the creditors. Now what I want is that any relief that is to be given to a set of persons by the operation of this Bill should be left to an impartial board and they must be satisfied that it is a fit case for giving succour. I sympathise with many of the sentiments expressed so vehemently and so eloquently by our Hon'ble Member for Mattancherri. I can quite understand his complaint that once money is given it should be returned leaving out the interest if necessary. But he must also realise that there is such a thing as value of money. A sum of 100 rupees that was given by me some eight years ago may represent 250 rupees in money value today. Because if you convert the money into the products, say paddy or cocoanut, you will find that the value of these produces have gone down by 50 to 60 per cent. That is also the very reason why the debtors are not in a position to pay back either the capital or the interest.

The second point that I want to emphasise is whatever may be the beneficent nature of the bill, I think it would be advisable to restrict it only to such cases. There I think nobody can take objection. Where the board is satisfied that any debtor will not be in a position to pay back the creditor the full amount the only two alternatives facing him are either the Insolvency Court or some such adjustment as suggested in this bill. I believe these are the proper lines on which we could

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

proceed. Therefore a proper board should be constituted. The board should decide all these outstanding things and only select such people as are in such a position that they could get relief only by declaring themselves insolvents and depriving them even of their homesteads. In such cases even my friend from Mattancherri must take the consequence of a foolish investment in giving to a party who either through his fault or through causes over which he has no control, ran himself into such debts. It is also true, Sir, that when we are talking about sanctity of contracts, there is such a thing as national emergency. (Hear, hear). There are many Governments which interfere in your innermost intimate relations. During the war time any body who drinks a cup of milk is liable to imprisonment and anybody who purchases a bottle of whisky is liable for one month's imprisonment without the option of fine. Such contingencies do arise but we know such contingencies only in war time. Here the misery is distributed all over the country. During the war time it is concentrated to a focus and appears with great brilliance and light and we could appreciate the misery to an extent that we could not appreciate in peaceful time. But the misery caused is distributed all over the place. If the Government is satisfied, if the House is satisfied, that such a state of affairs has arisen then, in spite of the protests of either my friend for Chittur or my friend from Mattancherri, the Government must face this problem and do what they possibly can. At the same time I am of opinion that they should do only the minimum necessary and should not go beyond this minimum. There is a lot of truth in what the Hon'ble Member for Mattancheri said. Interference with free currency and free borrowing and lending will affect the State to a very great extent. It is absolutely essential that there must be some sort of confidence between the debtor and the creditor. Then only there will be a free flow of money. At the same time they also should think that if they lose in this respect, these bankers and merchants have gained in many other respects. They alone have been benefitted by this depression. They have thrived upon the misery and the difficulties of the population to an extent which I am sure they won't confess but they would feel in their heart of hearts to be absolutely true.

Mr. Popatlal Goverdhan Lalan.—Not a fact.

Dr. A. R. Menon.—Generally these merchants keep two or three accounts, one for private information and another for the Income Tax Officer. If you will give me that secret document—not that prepared for the Income Tax Officer—I will be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in a position to show that all these merchants who are now crying hoarse about their miseries have thrived on the misery of the people during the last decade.

Sir, these are only reflections that come to my mind in connection with the bill. As I said this bill will be going to the Committee. I trust that all the members who take part in the committee will try their best not to penalise anybody if they possibly can. They should also bear in mind that the least trouble is caused to the monied class and they would give relief to the large masses of the people, who, unfortunately, through no fault of theirs find themselves in chronic poverty, sorrow and misery.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കൃട്ടി.— സർ, ഞാനും ഈ ബില്ലിനെ ഹാർട്ടമായി അനുകൂലിയ്ക്കുന്നു. വ്യാപാരികളാണ് ഇതിനു വിരോധികളെന്ന് ഒരു പക്ഷെ ഇവിടെ ധരിച്ചിരിയ്ക്കാം. എന്നാൽ അങ്ങിനെയല്ലെന്ന് ഒരു വ്യാപാരിയുടെ നിലയിൽ എന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളമുള്ള സംഗതികൾ ഇവിടെ പറയുന്നതു് ഉത്തമമായിരിയ്ക്കുമെന്ന കരുതിയാണ് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ പിൻതാങ്ങുന്നതു്. (ഹീയർ ഹീയർ.)

വാസ്തവത്തിൽ വ്യാപാരികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ ബിൽ പാസാക്കുന്നതു് അവർക്ക വലിയൊരു അനുഗ്രഹം തന്നെയാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ബഹുമാനപ്പെട്ട മട്ടാഞ്ചേരി മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ കോർട്ടിൽ കേസു കൊടുത്താൽ അതിനൊരു തെളിവും, പത്രിക കൊടുത്തതിനുശേഷം വീണ്ടും ഒരു തെളിവും കൊടുത്തു് ഒടുവിൽ കേസു വിധിച്ചാൽ പിന്നീടു് വിധി പ്രകാരമുള്ള സംഖ്യ പിരിയ്ക്കുവാൻ പോകുമ്പോൾ സാധാരണ പിരിഞ്ഞുകിട്ടാതേയും ആണ് വന്നുഭവിയ്ക്കുന്നതു്. തന്മൂലം വ്യാപാരികളുടെ നില വളരെ സങ്കടത്തിലായിട്ടുണ്ട്. ഗവൺമെൻറിൽനിന്ന് ലാൻറ് മോർട്ടഗേജ് ബാങ്കെന്നോ, ഭ്രപണയ ബാങ്കെന്നൊ പറഞ്ഞു് ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കിയിരിയ്ക്കുന്ന സ്ഥിതയ്ക്ക് പലിശയുടെ പകുതിയായാലും, കാൽ പണമായാലും കൊടുത്ത മുതൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥതമൂലം വലിയ വിഷമംക്കൂടാതെ മടക്കിക്കിട്ടുമെല്ലോ എന്നുള്ള ഒരു സമാധാനം കൂടുവടക്കാക്കുണ്ട്. ഇന്നു വ്യാപാരികളിൽനിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു പോയിട്ടുള്ള പണം---ശരിയായി പിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അവർക്ക നേരിടുകയില്ല. അവരുടെ കഷ്ടതകൾക്ക് ഒരു പരിഹാരം ഏതു വഴിയിൽക്കൂടിയാണുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്നതെന്നു അവർ വളരെക്കാലമായി ചിന്തിയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരെക്കൊണ്ടു് ഇതുവരെ കണ്ടുപിടിയ്ക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ അതു കണ്ടുപിടിയ്ക്കുണ്ട ഭാരം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബിൽ ഈ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇതിനെ ഹാർദ്ദമായി സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ വ്യാപാരികൾക്കോ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാക്കോ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഒരു ദോഷം ഈ ബിൽ ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു് ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശിയ്ക്കുന്നില്ലായിട്ടില്ലെന്നു കാണുവാൻ കഴിയും. ഈ ബിൽ ഒരു സിലക്ടു കമ്മറിയ്ക്കാണു പോകുന്നതു്. സിലക്ടു കമ്മിറ്റിക്കാർ യോഗംകൂടി അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും അവരിൽനിന്നും റിപ്പോർട്ടു വരുന്നതിനു മുമ്പു് ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിന്റെ ആവശ്യം തന്നെയില്ല. അവക്കു് ഈ ബില്ലിൽ ആവശ്യമുള്ള മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി ന്യായമായ വിധത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ പരിഹരിയ്ക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിയ്ക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണു്.

കച്ചവടക്കാക്കു് അവരുടെ കാര്യങ്ങൾക്കുപോലും ഒരു കണക്കുവയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് നിശ്ചയമായും അവർ രണ്ടും മൂന്നും കണക്കുകൾവച്ചു മറ്റുള്ളവരെ ദ്രോഹിയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നതുമല്ല. അവരുടെ ആദായം എത്രയാണെന്നോ മറ്റോ വേറെ ഒരാളെ കാണിയ്ക്കുകയോ കണക്കു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇൻകംടാക്സിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ യാതൊരുവിധ അനീതികളും ചെയ്യുന്നതായി കച്ചവടക്കാക്കനുഭവമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അവർ പ്രത്യേകിച്ചും ഇങ്ങിനെയുള്ള നിസ്സാരമായ, ഉറുപ്പികയ്ക്കു നാലു പൈയോ ആറുപൈയോ എടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ കളവുകാണിയ്ക്കുന്നവരല്ലെന്നു് എനിയ്ക്കറിയാം. ഇൻകംടാക്സു് ഇൻസ്പെക്ടർമാരിൽനിന്നോ, ആ വകുപ്പിലേർപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നവരിൽനിന്നോ കച്ചവടക്കാരെക്കുറിച്ചു് ഒരു ദുരഭിപ്രായം വന്നിട്ടുള്ളതായി എനിയ്ക്കറിവില്ല. ഗവൺമെൻറിലേയ്ക്കു് അങ്ങിനെ വല്ല റിപ്പോർട്ടുകളും കിട്ടീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഈ സഭയിൽ അറിയിയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിയ്ക്കു് കേവലം, കണ്ണുംപൂട്ടി വ്യാപാരികളെ ആക്ഷേപിയ്ക്കുന്നതു് വളരെ മിതമായ ഭാഷയിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, തീരെ ശരിയല്ലെന്നോ എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളൂ. വെറുതെ ഇങ്ങിനെയുള്ള ആവശ്യമില്ലാത്ത പദങ്ങൾ മേലാലെങ്കിലും ഉപയോഗിയ്ക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസംഗിയ്ക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. M. V. Cherian.—Sir, I support the principle underlying the Bill, but I have my own doubts why it should be restricted to the agriculturist debtors only. All debtors cannot be classified as agriculturists. If the bill is to be introduced it must be introduced to bind all debtors alike, whether they be agricultural debtors or other debtors. Otherwise there will be difficulty with regard to Mattancherri and such other places. I fully

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

sympathise with my friend Mr. Popatlal, because the merchant classes are suffering very much because of this depression and whenever they take steps to recover the dues, the execution is stayed because there is a Moratorium saying that no agriculturist can be proceeded against. At the same time when execution proceedings are taken against merchants who owe money to others, they do not find any remedy. Therefore if there is to be conciliation boards, my submission is, it must be applicable to all alike whether they are agriculturist debtors or other debtors. Then another aspect of the question may also be considered. Now the Member for Mattancherri was expressing that after obtaining the order after a long contested execution proceedings and the creditors are about to realise the fruit of their labours, if all sorts of obstructions are placed before them, it will be rather cruel. It is to avoid all these things that these conciliation boards are proposed to be constituted. Without going to courts they will have remedy through these boards. Even though it may be detrimental to Vakils as a class, looking to the relief of the people, I think this will be good a institution. As my friend Mr. T. K. Nayar put it, even without these conciliation boards, so many arbitrators are closing matters. That is one thing. But there are certain classes of people who will never budge an inch. I know there are very many people in Mattancherri itself who will not yield to any application or supplication from the debtors. They will still persist in extorting their last pie even in interest without leaving the *gadu* interest. To such classes of people this will be a good institution and debtors will be relieved. With these observations, I support the Bill.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—Sir, I may state at the outset that Government are not opposed to the idea of conciliation boards. At the same time there are serious difficulties in accepting this Bill in the form in which it is now brought. I am not going into details at present, but I am opposing the Bill, because I take exception to the principle embodied in this Bill. The principle that runs through this Bill is an element of compulsion, whereas Government have always been in favour of the creation of conciliation boards on a voluntary basis. Voluntary conciliation boards are in fact, not only desirable but essential as ancillary institutions which will increase the possibilities for good of the Land Mortgage Bank which has been recently established by Government.

Mr. T. K. Nayar.—Is there any legal sanction for this voluntary basis?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. M. Ibrahim.—Is there not an element of compulsion in your recent proclamation of moratorium?

Deputy President.—Order, order. The Hon'ble Member may be allowed to go on with his speech. The non-official Members will be given an opportunity to clear their doubts, if any.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—The difficulty of Government in a legislation of this kind is to reconcile the conflicting interests of the debtor and the creditor, with a view to protecting the economic welfare of both. The objection to compulsory conciliation boards is that they will seriously curtail credit. There is no use wiping off the present indebtedness of the agriculturist and starting him on a clean slate, unless he is kept beyond the necessity to borrow hereafter. Can such a condition of things be created? No legislation of any kind can prevent the agriculturist from borrowing in the future. Agricultural operations require, and agricultural prosperity depends upon, a continuous flow of credit and capital. Unless we also take care that any kind of legislation that is passed, besides effecting any immediate settlement between the debtor and the creditor, will not have the undesirable consequence of restricting the flow of credit for the future, it will be more disastrous to the agriculturist himself than helpful to him. This is the inevitable result of any element of compulsion.

I shall now briefly refer to the main features of the Bill which undisputedly show that the whole fabric of this Bill is built upon the principle of compulsion. In the first place, there is no distinction between secured and unsecured debts. This is a very important matter regarding the right of creditors. Secured debts amount almost to an interest in property and to annihilate the distinction between secured and unsecured debts will be an act of expropriation which will require very strong grounds in justification of it.

Deputy President.—The distinction is not taken away by the Bill.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—It is.

Deputy President.—When you examine the provisions of the Bill you will find that a secured creditor can always go to the Court and can always realise the amount and interest.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—Yes, but I am referring to the very wide powers of the Conciliation Boards under this

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Bill. The next feature of the Bill is that the decision of the minority is binding upon the whole body of creditors under section 12, even where the debt is very large. The jurisdiction of the Boards extends up to 25 thousand rupees. Even where complicated questions of fact and technical questions of law may be involved, the decision of the Board is final. There is no appeal or revision against the adjudiction of the Board. They may pass any order that they might think fit. The validity or legality of any agreement recorded by the Board cannot be questioned in a civil court. Proceedings pending in courts are to be suspended when any debt is brought to the notice of the Board. Debts which are not brought to the notice of the Board shall be deemed to have been discharged. Documents which have not been produced before the Board cannot be produced in any court of law. Decrees in respect of debts which are incurred subsequent to a decision of the Board will be postponed on whatever legitimate grounds they may have been obtained. These and other similar features in the Bill which are based on nothing but compulsion will react very seriously on the credit facilities of agriculturists for the future. Another obvious defect of the Bill is, how will the Board be able to execute its own decisions? What is the machinery by which it will carry out or enforce its own decrees? There, again, you have to go to the Civil Courts to enforce the execution of the decree, or the parties have to resort to the Revenue Recovery Regulation to realise the decreed amount. The amount is not made payable in cash to creditors even in accordance with the decision of the conciliation board, but they are relegated again to the process of civil or revenue courts. That is a double disadvantage. What is the machinery that has been provided in this bill through the conciliation boards for the ready payment of cash to the creditors? Absolutely none. The difficulty of enforcing their decrees must detract from the utility of their decisions and before long bring the operations of the Board practically to a stand-still. No useful purpose will, therefore, be served by the constitution of such boards under this Bill.

On the other hand, the prospect of ready payment will induce many a creditor to compound their debts willingly within the limits of the repaying capacity of the debtors. Compulsory conciliation will scare away credit, voluntary conciliation will not have such reactions. The Antony Committee Report which is so often referred to in this House points out the necessity for voluntary conciliation in increasing the usefulness of the Land Mortgage Bank. It does not mention or recommend

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

compulsory conciliation. I refer to para 16 of the report.

I must not omit to mention that a Bill has recently been passed by the Madras Legislative Council. That bill was introduced in 1933 and it was pending before the Council for more than two years. In the meanwhile a comprehensive survey of agricultural indebtedness in the Madras Presidency was conducted by a Special Officer and it must have been as a result of the data collected in the course of that enquiry that the bill underwent considerable modifications in the Council. I have not been able to obtain a copy of this Bill in the final stage in which it emerged from the Madras Council. What I wish to say is that it should not be understood that the question of finding some means of bringing together the agriculturist debtor and his creditor has not been engaging the consideration of Government. Should it become necessary, Government will be prepared to examine the Bill passed by the Madras Legislative Council and see whether the conditions of this State would allow of the enactment of a restricted measure like the one which was passed in the Madras Council. It should not be thought that Government are opposed to the principle of conciliation. But there are serious limitations to the enforcement by the State of conciliation between debtor and creditor.

Mr. K. M. Ibrahim.—The most important point, I should say the very chorus, which the Hon'ble Secretary was striking is that there is an element of compulsion with regard to these conciliation boards. The information I want to get is whether there was not an element of compulsion even in the recent Royal Proclamation. How can you reconcile that position with the position that was just now taken by the Government? In the very word 'Government' there is an element of compulsion. If there is no compulsion there is no Government.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ— ഗവമ്മെൻറിന് എന്താണിതിലൊരു വാളണ്ടറി കൺസിലിയേഷനുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ ഇവിടന്നു പോയിട്ട് വല്ല മദ്ധ്യസ്ഥതയും അവിടെ ചെയ്യുന്നതിൽ ഗവമ്മെൻറിനു വിരോധമില്ല എന്നല്ലേ? വാളണ്ടറി കൺസിലിയേഷനിൽ ഗവമ്മെൻറിനു വല്ല ഹാൻറ് സുമുണ്ടോ?.

മിസ്റ്റർ ടി. എസ്സ്. നാരായണയ്യർ— ഗവർമ്മെൻറിനു അതിൽ യാതൊരു ഹാൻറ് സുമില്ല.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ— അതിൽ ഒന്നുമില്ലേ: ഒരു അനുഗ്രഹം മാത്രം! എന്നാൽ അതു പറഞ്ഞാൽ മതിയെല്ലോ?.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—With regard to voluntary conciliation boards on a non-official basis I shall just make a brief reference to the policy of Government as stated by the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Diwan last time during the budget Session. "Assuming for a moment that His Highness' Government is prepared tomorrow by means of a proclamation to say that every debt taking the interest and the principal together is reduced by 50 per cent, what would be the result? Assuming that it is just, I am sure Hon'ble Members must at least concede that the State must step in and pay the creditors. I have at present no idea of the indebtedness of the agricultural population of the State. Probably it is 5 crores of rupees, and let us assume that it is reduced to $2\frac{1}{2}$ crores. Wherefrom is His Highness' Government to pay this? His Highness' Government will have after all to borrow, either from the subjects of the Cochin State or from the money markets abroad. Which investor would have faith in a Government which by one stroke of the pen reduces the right to 50 per cent? What guarantee is there that after three years the same Government may not cut down debts by 75 per cent? Hon'ble Members should seriously consider the implications in suggesting this measure in the interest of agriculturists themselves. It is certainly not in the interest of these agriculturists for whose benefit we devise these measures. But certainly, there is a way of doing it when the Land Mortgage Bank comes. Even for financing the operations of this Bank, Government will have to borrow money and His Highness' Government is prepared to pledge its credit to its maximum extent and to borrow and to give relief to the agriculturists. It is then for the non-official members to form debt conciliation boards on a voluntary basis, persuade the creditors and get the Land Mortgage Bank to clear off that debt. In the establishment of the Land Mortgage Bank, there is scope, therefore, for every public spirited citizen of the State to do some constructive work and to bring about debt conciliation boards entirely under non-official auspices".

Deputy President.—Mr. Ezhuthassan may reply: the reply may be directed to the points raised by the Leader of the House.

* മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തച്ഛൻ.— ഈ ബിൽ സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയ്ക്ക് കൊടുക്കണമെന്ന് ഇവിടെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇത്ര വലിയൊരു വാദപ്രതിവാദം ഉണ്ടാകുമെന്ന ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ച് അനുദ്യോഗസ്ഥഭാഗത്തുനിന്ന് ഒരു എതിരഭിപ്രായം ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഊഹിയ്ക്കുവാൻ ന്യായങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. കർഷകന്മാർ പണിപ്പെട്ടുണ്ടാക്കുന്ന സാധനങ്ങൾക്കു വില കുറയുവാൻ തുടങ്ങിയ കാലംമുതല്ക്ക്, നാലോ അഞ്ചോ കൊല്ലം മുമ്പുമുതല്ക്ക് ഈ യോഗം കൂട്ടുന്നതായ ഏതെങ്കിലും ഒരവസരത്തിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ കർഷകന്മാരുടെ സങ്കടങ്ങൾക്ക് ഒരു നിവൃത്തി വരുത്തിത്തരണമെന്ന ശക്തിയായി പ്രതിവാദിയ്ക്കാതെ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള യോഗങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെയില്ല. എന്നിട്ടും കർഷകന്മാർക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ സഹായം ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഒരു മനോഭാവം ഇല്ലാതെയിരിയ്ക്കുന്ന ഒരു ഗവർമ്മെൻറ്, കർഷകന്മാരെ ഞങ്ങൾ സഹായിയ്ക്കുന്നുവെന്ന കടലാസു മൂലം പുറമെ പറയുവാൻ മോഹമുള്ള ഗവർമ്മെൻറ്, യഥാർത്ഥമായി ചെയ്തുകൊട്ട

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കേണ്ടതാണെന്ന ബോധമില്ലാത്ത ഗവർമ്മെൻറ്, ഈ ഭാഗത്തു ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഒരു അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളതായി തോന്നിയ്ക്കുമാറു ചില ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ച ഗവർമ്മെൻറ്, (ഷെയിം)

Deputy President.—I must object to the way in which the Hon'ble Member is carrying on his speech.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Whatever there is objectionable I withdraw.

അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഗവർമ്മെൻറ്, (ചിരി)— ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന വാക്കുകളുടെ അത്ഥത്തെ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു ഉത്തരവാദിതപ്പെട്ടോട്ടക്രുടി രൂപംസുകളെല്ലാം അനുസരിച്ചുകൊണ്ടാണു ഞാൻ പറയുന്നതു— ഈ കായ്വും കുംഭമാസം ഒന്നാംതിയ്യതിയായിട്ടും ആലോചിയ്ക്കുവാൻ ഉള്ള മനോഭാവമുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു ശങ്കിയ്ക്കുവാനവകാശമുള്ള ഗവർമ്മെൻറു ഇന്നും ചില മുടന്തൻ ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു് ഇതിനെ എതിർക്കുന്നതിൽ ഞാൻ വ്യസനിയ്ക്കുന്നു (ഹീയർ, ഹീയർ) അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്നോടു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച മാതിരിയിൽ ഗവർമ്മെൻറു സിക്രട്ടറി ഇവിടെ പ്രതിവാദിച്ച ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾക്കു മാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു് ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എൻെറ പ്രസംഗം ചുരുക്കാമെന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തന്നെ ഡെറു് കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡുണ്ടാക്കുവാൻ വിരോധമില്ലെന്നും അത്യാവശ്യമാണെന്നും സമ്മതിയ്ക്കുന്നു. ബില്ലു വഴിയ്ക്കുള്ള ഡെറു് കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡു വേണോ അതോ കൊച്ചീരാജ്യത്തിൽ പണമിടപെട്ട സംഗതി ഇവിടെ എന്നുമുതൽ തുടങ്ങിയോ അന്നുമുതൽ നിലനിന്നുവരുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡു വേണോ എന്നുള്ളതാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സംശയം. ബഹുമാന്യനായ പഴയന്നൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ നാട്ടുമ്പുറങ്ങളിൽ നിന്നു വരുന്ന ഞങ്ങൾ ഇതിലെല്ലാം ധാരാളം പങ്കെടുത്തിട്ടുള്ളവരായതുകൊണ്ടു് എത്രത്തോളം സങ്കടമാണുള്ളതെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. കടക്കാരെ സംബന്ധിച്ചും പണം കിട്ടേണ്ടവരെ സംബന്ധിച്ചും അവരെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി കായ്ങ്ങൾ ഏതുതരത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചും ഞങ്ങൾക്കു നല്ലപോലെ അറിയാം. നൂറുക്കു് എഴുപത്തഞ്ചു ഭാഗം ആളുകളും ഇതനുസരിയ്ക്കും, ബാക്കിയുള്ളവർ അനുസരിക്കയില്ലായിരിക്കാം അതേയുള്ളൂ. അതു പാടില്ലേ എന്നാണു ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്നതു്. നാട്ടുമ്പുറങ്ങളിലുള്ള കായ്ങ്ങൾക്കും ക്രുടി മാദ്ധ്യസ്ഥത പറയുവാൻ പാടില്ല. ആരോടെങ്കിലും കടം വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു കൊടുപ്പിക്കാമെന്നുള്ള തരത്തിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഗവർമ്മെൻറിൽ നിന്നും പ്രത്യേകിച്ചു നിയമവിദഗ്ധനായ സിക്രട്ടറി അവർകളിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വന്ത മനോഭാവം അല്പം പോലും ചെലുത്താതെ അഭിപ്രായം വന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഗതി വളരെ കാലമായി ഈ സഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുകയും അതിനെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും വളർന്നു വരുകയും ചെയ്തതിനു ശേഷവും കൌൺസിലിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുമ്പോൾ നിശ്ചയമില്ല എന്നാണു മറുപടി പറയുന്നതു്. ഇതു വളരെ കഷ്ടമായിപ്പോയി.

പിന്നെ വേറെ ഒരു സംഗതി പറഞ്ഞതു് വസ്തു പണയത്തിന്മേൽ വാങ്ങിച്ച സംഖ്യയും വേറെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ള കടങ്ങളുമായിട്ടു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നാണു്. ഈ അഭിപ്രായം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട ഉടനെ അദ്ധ്യക്ഷനവർകൾ മൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടും പിന്നെ പറയാം എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് അദ്ദേഹം പ്രസംഗം തുടർന്നു. ഒടുവിൽ അതു പറഞ്ഞതുമില്ല. സാധാരണ മറുപടി പറയാനില്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ വക്കീലന്മാർക്കു് ഇങ്ങിനെ ഒരു സമ്പ്രദായമുണ്ടു്.

പിന്നെ ഇതിൽ മെജാറിട്ടി മൈനാറിട്ടിയെന്നുള്ള ആക്ഷേപം വരുമെന്നും അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ മൈനാറിട്ടിയെ മെജാറിട്ടി എതിർക്കുമെന്നും ഇവിടെ ഇന്നു് ഒരു വിദ്വാൻ പറയുകയുണ്ടായി. നിങ്ങൾ പതിന്നാലാളുകൾ കൂടി അവിടെയിരുന്നിട്ടു് എന്താണു് നടത്തിവരുന്നതു്. അതിനേക്കാളും വലുതായ ഒരു ഡയറക്ടു് ഇഞ്ചസ്റ്റിസ് വേറെയുണ്ടോ? ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുത്തയക്കപ്പെട്ടുന്ന ആളുകൾതന്നെ ജനങ്ങളുടെ ശക്തി കുറയ്ക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു പിന്നോക്കം പോകുവാനേ സാധിയ്ക്കയുള്ളൂ. ജനങ്ങളുടെ കയ്യിൽനിന്നും പിരിച്ചെടുക്കുന്ന സംഖ്യ പങ്കിട്ടെടുക്കുവാൻ മാത്രമാണോ വിദ്വാന്മാരായവർ നോക്കേണ്ടതു്? ഇതിലൊക്കെ വലിയ വിദ്വത്ത സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാണു് നിയമ വിദ്വാനായ ഗവർമ്മെൻറഡ്വക്കേറ്റു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല വിദ്വാന്മാരേയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു് ഇതിനൊരു കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിച്ചു് അതിലൊരു തീരുമാനം വരുത്തിയാൽ മതി.

എല്ലാ വകുപ്പുകളേയും ഒന്നു് ഉടച്ചു വാക്കണമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈറിലെ മെമ്പർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതു ഞാനും സമ്മതിയ്ക്കുന്നു. ഈ ബില്ലിൽ ഇല്ലാത്തതായ ചില വകുപ്പുകളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു കഴിഞ്ഞ തവണ പാസായ യുഷൂറിയസ് ലോൺസ് ബിൽ ഇപ്പോൾ സിലക്ടു് കമ്മിറ്റിയുടെ ആലോചനയിലിരിക്കുകൊണ്ടു് ഇതു ഗവർമ്മെൻറു അഡ്വക്കേറ്റിൻറെ ഒരു പ്രൊപ്പോസലായിട്ടു കൊണ്ടുവന്നു് ഒരു സിലക്ടു് കമ്മിറ്റിക്കയച്ചു — ഇതിലെ പ്രൊവിഷൻസു് അതുപോലെ മാറേണ്ടി വന്നാലുംകൂടി എനിയ്ക്കു വിരോധമില്ല.— ഏതുതരത്തിലുള്ള ഒരു ബില്ലാണു് കർഷകന്മാർക്കു് അധികം ഉപയോഗമുള്ളതെന്നു വച്ചാൽ അതനുസരിച്ചുള്ള ഒരു ബിൽ സിലക്ടു് കമ്മിറ്റിയിൽ പാസാക്കുന്നതു് എനിയ്ക്കു സമ്മതമാണു്.

പിന്നെ എൻറെ സ്നേഹിതൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചിറ്റൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞ സംഗതികൾക്കു ഒരു മറുപടി പറയാം. അദ്ദേഹത്തോടു ഞാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൻ വളരെ നന്ദി പറയുന്നു. മദിരാശിയിൽ ഈ കഴിഞ്ഞയാഴ്ചയിൽ ഒരു ബിൽ പാസാക്കീട്ടണ്ട്. സാണ്ടറിലും പാസാക്കീട്ടണ്ട്. ഇങ്ങിനെ അട്ട

(At this stage the Hon'ble the President took the Chair.)

ത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും ദൂരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും പാസാക്കപ്പെട്ട ബിൽ ഇവിടെ പാസാക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ എന്തു ന്യായം പറഞ്ഞിട്ടാണ് പാസാക്കേണ്ടത്. അവിടെയെല്ലാം കർഷകന്മാരിൽ കടബാധിതരായ ആളുകളുടെ സംഖ്യ എത്രയുണ്ടെന്ന് ഒരു കണക്ക് എടുപ്പിച്ചതിനു ശേഷമാണ് പാസാക്കീട്ടുള്ളത്. ഇവിടത്തെ കർഷകന്മാരുടെ കടം എത്രയുണ്ടെന്നു ഒരു കണക്കെടുത്തതിനു ശേഷം ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇതിനെപറ്റി ആലോചിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. അതിലേയ്ക്ക് ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കി വരുത്തിയതിനുശേഷം വേണം ഇവിടെയും പ്രവൃത്തിയ്ക്കുവാൻ എന്നാണദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. മറ്റു ദിക്കുകളെ താരതമ്മ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അതൊരു കാരണം പറഞ്ഞു ഇതിനെ തടയുന്നതു ന്യായമല്ല എന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നത്.

ഗവർമ്മെൻറു സിക്രട്ടറിയും ചിറ്റൂർ മെമ്പറും ലാൻറുമാർട്ടഗേജു ബാങ്കു തുടങ്ങീട്ടണ്ട്, അതുകൊണ്ട് ഇതിൻെറ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല, പണം ആവശ്യമുള്ളവക്ക് അവിടെ നിന്നു കൊടുക്കുമെല്ലോ എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അതിൽ എനിയ്ക്കു മറുപടിയൊന്നും പറയുവാനില്ല. ലാൻറുമാർട്ടഗേജു ബാങ്കു ഇത്രയും ധൃതഗതിയിൽ പ്രവർത്തനപദ്ധതിയിൽ കൊണ്ടുവന്നതിന് ഞാൻ ഗവർമ്മെൻറിനോട് നന്ദിപറയുന്നു. അതിലേക്കാവശ്യമുള്ള കുളകം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ ആളുകളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിനെക്കുറിച്ചും ഗവർമ്മെൻറു സിക്രട്ടറി ഇവിടെ പൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുകയുണ്ടായി.

ദിവാൻജിയവർകളും ഇരിങ്ങാലക്കുട വച്ച് ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഞാൻ ഇവിടെ വന്നയുടനെ നിങ്ങൾക്കു സഹായമായി ലാൻറുമാർട്ടഗേജു ബാങ്കു തുടങ്ങുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ആ ബാങ്കുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഗുണമുണ്ടാകണമെന്നും അതു ഫലവത്താകണമെന്നും നിങ്ങൾക്കുദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾതന്നെ കടങ്ങൾ വാങ്ങിയ്ക്കുന്നതു മുടക്കണം എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ലാൻറുമാർട്ടഗേജു ബാങ്കുകൊണ്ടുമാത്രം ജനങ്ങളുടെ കടം തീരുമെന്നു നിങ്ങൾ വിഡ്ഢികളെപോലെ വിചാരിയ്ക്കുണ്ട എന്ന് അദ്ദേഹവും സമ്മതിയ്ക്കുന്നു. ഇവിടെ ഗവർമ്മെൻറു സിക്രട്ടറിയും പറയുന്നതു കടങ്ങൾ മുടക്കണമെന്നാണ്. കടങ്ങൾ മുടക്കണമെന്നു പറയുന്നതല്ലാതെ ഏതുവഴിയ്ക്കാണ് അതു മുടക്കേണ്ടതെന്നു പറയുന്നില്ല. നിങ്ങൾ അതു ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും അതിലേക്കു ഒരു അസ്ഥിവാരം ഇവിടെ കെട്ടിയുണ്ടാക്കീട്ടണ്ട്. ശിഥിലങ്ങളായ ന്യായങ്ങളൊന്നും പറയാതെ നിങ്ങൾ തന്നെ സ്വയമായി സ്വീകരിച്ചു ലാൻറുമാർട്ടഗേജുബാങ്ക് ഏർപ്പെടുത്തി അതുകൊണ്ടുള്ള ഫലങ്ങളുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഈ ബിൽ ഒരു സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട കൊണ്ട് ഞാൻ തന്നിട്ടുള്ള ആളുകളുടെ പേരുകൾ വ്യത്യാസപ്പെടുത്ത ണമെങ്കിൽ ഈ സഭയുടെ വേണമെന്നു തോന്നുന്ന ആളുകളെ വച്ച് ഒരു കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിയ്ക്കുകയും, അവരെ ഈ ബിൽ ഏല്പിച്ചുകൊട്ട ത്തു ആവശ്യമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ വാക്കിനു വാക്കു മാറ്റം വരുത്തി ഒരു റിപ്പോർട്ട വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ എനിയ്ക്കാക്ഷേപമില്ല. അപ്പ കാരം ഒരു റിപ്പോർട്ട വരുത്തി, അടുത്ത മീനം സെഷനിൽതന്നെ വീ ണ്ടും ആലോചനയ്ക്കുടുക്കത്തക്കവണ്ണം ധൃതഗതിയിൽ— ആലോചന മുഴുവൻ കഴിയാതെ വേണമെന്നില്ല. വെറുതെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോക രുതെന്നേ ധൃതഗതിയിൽ ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നതിനർത്ഥമുള്ളൂ—റി പ്പോർട്ട വരുത്തി പാസാക്കണമെന്നു ഗവർമ്മെൻറിനോടപേക്ഷിക്ക ന്നു. ലാൻറുമാർട്ടുഗേജു ബാങ്കിൽനിന്നും ഏകദേശം പണം കിട്ടാറാ കുമ്പോഴേ ഇതും വരുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ ബിൽ വരുന്ന യോ ഗത്തിൽ പാസാക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള തരത്തിൽ ഇതിനെ ഒരു സിലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയക്കണമെന്നുള്ള എൻറെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി എല്ലാ വരും യോജിക്കണമെന്നാപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, ഒരേ അഭിപ്രായത്തോട കൂടി വോട്ടുചെയ്യണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും ഈ ബില്ല് വോട്ടിനിടു ണമെന്നാപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. P. Raman Menon.—Does the Government accept the principle of the Bill?

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—What I submitted to the House was that the whole structure of the Bill is based upon an element of compulsion. Government have no objection to debt conciliation boards. But the question for serious consideration is whether any degree of compulsion should be introduced in the matter of conciliation between debtor and creditor, in view of the economic conditions prevailing in the State.

Mr. T. S. Balarama Ayyar.—Can this Bill be made applicable to all classes of debtors?

Mr. President.—It is usually the function of the Chairman of the Select Committee to give a ruling whether a particular amendment is within the scope of the Bill.

Dr. A. R. Menon.—The present Bill is restricted to agriculturists. Could it be made applicable to all classes of debtors?

Mr. President.—The House can decide that the Bill is to give relief to all classes of debtors.

Mr. P. J. Alexander.—I propose the name of the Deputy President as a member of the Committee.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. V. Moothedan.—I beg to propose the name of Mr. P. Raman Menon also.

Mr. President.—The question before the House is that the Cochin Debt Conciliation Bill be referred to a Select Committee consisting of Messrs. A. V. Moothedan, K. M. Ibrahim, C. S. Viswanatha Ayyar, T. K. Nayar, K. Kunhirama Menon, the Law Member, the Mover, Mr. P. Raman Menon and the Deputy President with instruction to report within 2 months.

Motion put and carried.

Mr. President.—The Deputy President will be the Chairman.

The Cochin Nayar Regulation Amendment Bill.

Mr. P. Govinda Menon.—I move that the Cochin Nayar Regulation Amendment Bill be read in Council.

Mr. T. K. Nayar.—I second it.

Motion put and carried.

Secretary to the Council.—The title of the Bill is "The Cochin Nayar Regulation Amendment Bill".

Mr. P. Govinda Menon.—I move that the Bill be referred to a Select Committee consisting of the Deputy President, the Diwan Peishkar, Messrs. T. K. Nayar, K. Kunhirama Menon, A. Narayana Menon, K. Ashtamoorthi Nambudiripad, P. Raman Menon, Dr. A. R. Menon, Mrs. Meenakshi N. Menon, and Mr. P. Govinda Menon.

Mr. K. S. Manickam.—I beg to suggest the name of Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.

Motion put and carried.

Mr. President.—The Deputy President will be the Chairman and the Committee will report within three months.

The Cochin Kuries Regulation Amendment Bill.

Mr. A. Narayana Menon.—I beg to move that the Cochin Kuries Regulation Amendment Bill be read in Council.

Mr. P. Sankunni Menon.—I second it.

Motion put and carried.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly